

[Jefsen Christensen.]

om Tvangsindgreb i selve Tuberkulosebekæmpelsen, advare lidt mod alt for kraftig Tale under de øjeblikkelig herskende Forhold, særlig i Forbindelse med Lovforslaget, som det her foreligger, idet Spørgsmaalet om, hvor man skal sætte ind, og hvorfra man skal tage Pengene til saadan Bekæmpelse, efter min Mening i langt højere Grad maa vedrøre Brugs kreaturerne i den daglige Produktion end Eksportkreaturerne.

Hvad Afgiften paa Eksportdyrene angaar, vil den selvsagt kunne beregnes paa mere end en Maade; det maa kunne gøres ogsaa paa den Maade, at man ikke derigenem svækker Markedsnoteringen, men netop lader det fremgaa af Markedsnoteringen, hvilken Pris man skal have, naar denne Øre er inkluderet.

Jeg maa give det ærede Medlem Hr. J. S. Foget Ret, naar han gaar ud fra, at Eksportudvalget og de Folk, der fastsætter den ugentlige Notering, uden videre vil administrere Loven saaledes, at man paa Forhaand sænker den ugentlige Notering i Forhold til det, man faar for Eksporten, i Bevidstheden om, at man skal af med 1 Øre til Eksportkreaturerne. Man kan imidlertid ogsaa gøre det paa en noget anden Maade, men der, indrømmer jeg, ligger den Vanskelighed, at saa vil man blive nødt til i Udbetalingen til Leverandørerne at fradrage den nævnte Øre. Jeg erkender, at der her ligger et Problem, som det, saa vidt jeg kan skønne, hverken har været den højtærede Landbrugsministers eller Kødudvalgets Mening at hidføre: at Afgiften paa den ene Øre skulde komme til at ramme Landbruget paa dobbelt Maade, baade i Form af en Sænkning paa Hjemmemarkedet og i Form af den heromhandlede Afgift paa Eksporten; det skæpper ikke i Kassen til Formaalet her, men svækker bare Landbrugets Indtægter.

J. S. Foget: Jeg vil gerne først understrege den højtærede Ministers Udtalelse om, at hvis man skal have noget ud af Tuberkulosebekæmpelsen i Fremtiden, og den skal fortsætte paa det Grundlag, man hidtil har arbejdet paa, bliver man nødsaget til at forhøje Prisen paa Reagentkreaturer, thi hvis man ikke faar mere ved at afsætte dem gennem Reagentordningen end ved almindeligt Salg paa Markedet, vil det ikke animere Folk til at rense Besætningerne ud. Spørgsmaalet bliver, om man skal vælge dette eller sige: Nu virker Udrensningen kun i et vist Aaremaal, og naar det er forbi, maa de, der ikke har udrenset, finde sig i, at deres Slagtekreaturer

og Mælk betales med en mindre Pris. Det kan man gøre, og jeg er ikke sikker paa, at det ikke bliver det mest effektive. Folk vil sige som saa: Vi faar det samme, hvorfor saa have det Smadder med Udrensningen? Gaar man ikke den Vej, bliver man nødsaget til at forhøje Reagentprisen, og saa tror jeg, som Ministeren sagde, at man bliver nødsaget til at forhøje Tilskuddet til hvert enkelt Kreatur ret væsentligt, hvis der overhovedet skal være ret megen Mening i det.

Den højtærede Minister mente ikke, at mine Beregninger vilde holde Stik, men jeg forstod Ministeren saaledes, at det var mine Beregninger vedrørende Hjemmemarkedet, for mine Eksporttal er jo i hvert Fald ganske sikre. Nu er jeg i det heldige Tilfælde, at jeg har Tallene for 1940. Da Afgiftsordningen ophørte i November; var der indkommet 310 049 Stkr. stort Kvæg og 56 090 Kalve, og nu regner vi jo altid inden for Kreaturbranchen med, at to Kalve er lig med et voksent Kreatur. Dette vil saa give 340 000 voksne, indtil to Trediedele af November var gaet. Hertil kommer saa Resten af November og December Maaned, og hermed vil vi komme op i Nærheden af de 370 000. Naar vi saa ved — og det ved jo alle, der har med disse Spørgsmaal at gøre —, at det er et mægtigt Tusindtal af Spædkalve, der slagtes, og disse Spædkalve ogsaa omregnes til voksne Kreaturer, saa er det ganske givet — det ved Ministeren ogsaa lige saa godt som jeg —, at vi vil komme til Tallet 450 000, som man altid har brugt i de offentlige Beregninger over Hjemmemarkedets Forbrug af Kreaturer. Derfor er det rigtigt, naar jeg hævder, at naar Staten vil give 1 Mill. Kr. i Tilskud i Tilfælde af, at Landbruget giver 2 Mill. Kr., saa vil Landbrugets Tilskud paa 2 Mill. Kr. i Virkeligheden bevirke en Nedsættelse af Hjemmemarkedets pris med 4 Mill. Kr.

Jeg takker Ministeren for hans klare Udtalelse vedrørende Kødudvalget. Jeg sagde, det var en usand Paastand, og det fastholder jeg. Men det er altsaa ikke Ministeren, der bevidst fremsætter denne usande Paastand, det er aabenbart fra Kødudvalget, man har dristet sig til at komme med en saadan Usandhed til Ministeren, og dette vil selvfølgelig faa Følger.

Det er ikke Ministeren, som har fastsat Betalingen for Opkøbet, og der bliver forhandlet derom! Ja, Ministeren har jo dog sanktioneret det og maa sanktionere det, og der er her i Rigsdagen nedsat et Udvalg med et Medlem fra hvert af de fire store Partier, som kontrollerer det. Naar